

[Ellen Poulsen.]

Når det nu stilles så skarpt op, at dette at kunne betegne sig som sygeplejerske skal være afhængigt af, om den pågældende har autorisation, så må man ganske bestemt i det kommende udvalg beskæftige sig med overgangsperioden, så vi ikke risikerer, at en stor del sygeplejersker, der har virket i en årrække, nu pludselig ved lovens ikrafttræden bliver sat ud af spillet.

Hvad der iøvrigt falder i øjnene, når man gennemlæser lovforslaget, er det nye i uddannelsen. Det fremgår ganske klart, at man ved uddannelsen af sygeplejersker nu vil stille betydelig større krav til eleverne, end tilfældet før har været. Der er også kommet det nye ind i billedet, at der her tales om sygeplejerskoler; tidligere har der været tale om uddannelsessteder. I den forbindelse melder sig et problem, som jeg tror man skal være meget opmærksom på: at man ikke fremtidig får en sygeplejerskestand, der ikke helt ligger på linie med det, som den almindelige befolkning forstår ved sygeplejersker.

Ligesom så mange andre lovforslag, der bliver behandlet i det høje ting, er også dette en bemyndigelseslov. Der skal oprettes et sagkyndigt uddannelsesnæv, som overfor sundhedsstyrelsen skal fremkomme med ønsker og forslag vedrørende uddannelsen, og de nærmere regler for denne uddannelse skal så fastsættes af indenrigsministeren; udgifterne i forbindelse med nævnets virksomhed afholdes af statskassen.

Når man har læst lovforslaget og betænkningen vedrørende uddannelse af sygeplejersker m. m., er man ganske klar over, at disse uddannelsesskoler ved sygehusene vil medføre betydelige udgifter, men der er ikke i bemærkningerne til lovforslaget nævnt noget om, hvordan den højtærede inderigsminister har tænkt sig disse udgifter fordelt; det må vel også blive et af de punkter, vi skal beskæftige os med i udvalget.

Selve sygeplejerskeuddannelsen skal altså nu lægges op i et højere plan, og de store krav, der vil blive stillet til eleverne, kan godt medføre nogen angstelse for, hvorfra man fremtidig skal rekrutere disse elever. Der står i betænkningen, at under uddannelsen skal eleverne bestå en række prøver, før de går op til den endelige eksamen, og der fordres ganske bestemte karakterer ved

eksamen — jeg tror, der er 5 eller 6 prøver. Der tales også om ganske bestemte fag, som man vil fordrer at eleverne skal undervises i, og der står, at dansk, regning og fysik ikke kan klares af folkeskolens elever — jeg siger dette i relation til de udtalelser, det ærede medlem fru Nina Andersen kom med, da hun omtalte de elever, der kommer fra folkeskolen — og at de krav, der stilles, ligger på højde med kravene til mellemskoleeksamen og realeksamen. Jeg havde foreleden dag lejlighed til at tale med en instruktionssygeplejerske ved et af landets store sygehuse, og hun udtalte overfor mig, at hun anså det for tvivlsomt, om en elev, der kom fra folkeskolen, ville være i stand til at klare uddannelsen, uden at eleven havde fået en supplerende uddannelse.

Her i tinget har vi i den senere tid beskæftiget os meget med eksamensproblemerne, og man har fra alle sider fordømt eksamensjageriet og de eksamenskrav, der stilles rundt omkring i erhvervene — vi sidder jo også og arbejder med en ny form for hele vor skole — og derfor er det mærkeligt, at vi her møder stærkt skærpede krav til den uddannelse, som man hidtil har haft på dette område. Hidtil har det dog været muligt for unge piger fra den almindelige folkeskole og fra landsbyskolen efter praktisk arbejde at gå ind til en sygeplejerskeuddannelse.

Nu kan en betænkning jo undertiden læses på forskellig måde, og jeg må indrømme, at jeg har hæftet mig ved noget, som forekommer mig ret morsomt i forhold til den stående debat. I betænkningen, hvor man netop nævner de krav, der stilles til eleverne, og hvor man gør rede for, at disse krav ligger på et vist stade, siger man dernæst som en forklaring, at folkeskoleloven af 1937 jo giver alle muligheder for elever, som kommer fra den almindelige folkeskole, til gennem særundervisning at nå op til det standpunkt, som kræves. Der står imidlertid her enkelte ting, som man måske kan stude lidt over, ikke mindst dette, at elever fra den eksamensfri mellemskole let gennem kursus kan forberedes til studentereksamen. Jeg er ikke helt sikker på, at den højtærede undervisningsminister vil være enig heri.

Jeg er imidlertid sikker på, at mange af de sygehuse, der hidtil har uddannet sygeplejeelever, kan bekræfte, at mange af de